

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/160/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117212904
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117212904.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v sporovej právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, právne zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: Židovská Náboženská Obec, so sídlom Hollého 9, 010 01 Žilina, IČO: 31 932 525, právne zastúpenému JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 848 654, v konaní o zaplatenie 377,32 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/100/2017-356 zo dňa 28. júna 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/100/2017-356 zo dňa 28. júna 2018 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Žalobca sa žalobou zo dňa 28.03.2017, doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 06.04.2017, domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti na zaplatenie sumy 377,32 Eur s úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že pri kontrole odberného miesta dňa 06.08.2015 bol zistený odber bez uzavretej zmluvy, čím žalobcovi vznikla škoda neoprávneným odberom plynu. V zmysle žaloby a predložených listinných dôkazov Okresný súd Žilina platobným rozkazom zo dňa 21.08.2017 v celom rozsahu vyhovel žalobe. Voči platobnému rozkazu bol podaný odpor.

3. Po vykonaní všetkých procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania okresný súd nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie. Okresný súd v zmysle § 188 a nasl. CSP vykonal dokazovanie. Pokiaľ žalobca sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol so zástupcom riadne a včas predvolaný, tak okresný súd konal v ich neprítomnosti v zmysle CSP, „pričom žiadosti o oznámenie zo strany súdu, pokiaľ by nemienil vyhovieť čo i len v časti, súd takej žiadosti nevyhovel a považoval ju za alibistickú, nakoľko boli riadne predvolaní a dobrovoľne si zvolili, že sa pojednávania nezúčastnia a súd predsa v zmysle čl. 4 a 5 CSP nebude odročovať pojednávanie len preto, že žalobca so svojim právnym zástupcom sa na pojednávanie bez dôležitého dôvodu nedostavili, teda dobrovoľne sa rozhodli nezúčastniť sa, pričom spor bol predsa vyvolaný na základe ich žaloby.“

4. Okresný súd mal preukázané „vyúčtovanie škody za odber zemného plynu vo výške 377,32 Eur žalovanému so splatnosťou 10.09.2015 za obdobie 28.02.2015 - 06.08.2015 na odbernom mieste Q. XXXX/X, D. pričom dané vyúčtovanie obsahuje aj výpočet s uvedením - výpočet škody neoprávneným odberom zemného plynu s tým, že stav na meradle k 28.02.2015, kedy došlo k ukončeniu zmluvy o dodávke, bol 6147 m³ a stav ku dňu 06.08.2015, kedy došlo k ukončeniu neoprávneného odberu,

bol 7279 m².“ Medzi stranami bolo nesporné, že vlastníkom nehnuteľnosti na adrese Q. XXXX/X, D., je žalovaný, pričom ide o dom situovaný na židovskom cintoríne, ktorý slúži pre správcu cintorína na základe nájomnej zmluvy. Vlastníctvo žalovaného vyplýva aj z listu vlastníctva č. XXXX.

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že mal preukázané, že „v danej nehnuteľnosti v období od 17.04.2012 do 14.07.2015 bývala na základe nájomnej zmluvy Q. A./A., ktorá mala uzavretú zmluvu o odbere plynu s SPP, a.s. Zo zmluvy o združenej dodávke plynu vyplýva adresa trvalého pobytu Q. A. - Q. XX/XXXX, D. a odberné miesto - Q. X/XXXX, D.. Zmluva bola dohodnutá na dobu určitú do 27.07.2016 a následné predĺženie zmluvy na dobu neurčitú, pokiaľ odberateľ neoznámí, že trvá na ukončení zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú aj Obchodné podmienky. (I.č. 107 obsahu spisu) Z protokolu o odovzdaní bytu zo dňa 14.07.2015 vyplýva stav plynomeru 07279 m³. (I.č. 39) Z faktúry vystavenej Q.A. vyplýva aj adresa trvalého pobytu, ako aj adresa odberného miesta.“

6. Okresný súd mal zistené, že dňa 04.09.2015 bola uzavretá Zmluva o združenej dodávke plynu medzi SPP, a.s. a B. X. na predmetné odberné miesto, pričom menovaná sa stala novou nájomníčkou predmetnej nehnuteľnosti na uvedenej adrese, a to od 01.08.2015 (čl. 38 spisu).

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že SPP, a.s. oznámil okresnému súdu „listom zo dňa 26.02.2018, že v období od 28.02.2015 do 01.08.2015 na predmetom odbernom mieste nebola uzavretá žiadna zmluva o združenej dodávke plynu.“ V období od „11.04.2012 do 27.02.2015“ bola uzavretá zmluva s Q. A.. „Zmluva však bola ukončená jednostranným odstúpením od zmluvy zo strany SPP, a.s. z dôvodu neplnenia zmluvných platobných podmienok zo strany p. A., ktorú informovali o tom písomne listom zo dňa 10.02.2015, avšak list si adresátka neprevzala v odbernej lehote. Stav meradla ku dňu ukončenia zmluvy, t.j. 27.02.2015, bol 6147 m³, čo vyplýva z faktúry za obdobie od 31.07.2014 do 27.02.2015. Po ukončení predmetnej zmluvy pre predmetné odberné miesto bola uzavretá zmluva so žalovaným dňa 31.07.2015.“

8. Okresný súd „mal preukázané Odstúpenie od zmluvy s J. A. zo dňa 10.02.2015 s výzvou na umožnenie demontáže meradla. Dané odstúpenie si J. A. nevyzdvihla v odbernej lehote a späť odosielateľovi sa zásielka vrátila dňa 26.02.2015. (I.č. 90) Taktiež aj výpočet nedoplatku bol adresovaný J.A. iba na adresu odberného miesta. (I.č. 115)
- súd poznamenáva, že odstúpenie od zmluvy bolo doručované Q. A. iba na adresu odberného miesta, hoci SPP, a.s. mal vedomosť aj o adrese trvalého bydliska.“

9. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že „Z obchodných podmienok vyplýva definícia „odberateľ plynu“ - fyzická osoba, ktorá nakupuje plyn pre vlastnú spotrebu v domácnosti, nie však pre podnikateľské účely.“

10. Okresný súd mal preukázané, že hoci vlastníkom nehnuteľnosti s odberným miestom je žalovaný, „plyn odoberala do 14.07.2015 nájomníčka Q. A./A., ktorá mala uzavretú zmluvu o dodávke plynu, pri uzavretí ktorej bol aj štatutár žalovaného a tak nadobudol vedomosť o tom, že zmluvu na odber plynu uzavrela nájomníčka. Následne došlo k odstúpeniu od zmluvy pre neplatenie za odber plynu nájomníčkou, avšak dodávateľ odstúpenie neoznámil vlastníkovi nehnuteľnosti, ale iba nájomníčke - odberateľke, a to iba na adresu odberného miesta. Nedotazoval ju na adresu trvalého bydliska, hoci mal o tom vedomosť a neinformoval o danej skutočnosti aj vlastníka - žalovaného. Zistil konečný stav plynomeru ku dňu odstúpenia od zmluvy, avšak nedemontoval zariadenie, nevykonal žiadne opatrenie na ukončení dodávania plynu. Teda odstúpil od zmluvy, neinformoval o tom vlastníka a naďalej dodával plyn cca 6 mesiacov. Takéto konanie je možno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, či v rozpore s poctivým obchodným stykom. Je absurdné, aby odstúpil od zmluvy a naďalej dodával plyn. Stav plynomeru vedel zabezpečiť ku dňu odstúpenia od zmluvy, ale neodpojil zariadenie, aby nedochádzalo k odberu plynu bez zmluvy. Z toho možno vyvodit' účelovosť a špekulatívnosť konania, keďže zákonné ustanovenia upravujú aj odber bez zmluvy.“ Nič nebránilo, podľa okresného súdu, dodávateľovi odpojiť zariadenie, resp. informovať vlastníka. Toho však informoval až cca o 6 mesiacov za účelom úhrady nedoplatku. Takéto konanie je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s § 415 a s § 417 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých dodávateľ bol povinný počínať si tak, aby „nedochádzalo ku škode a teda bol povinný zakročiť na odvrátenie škody a nie ľahostajným spôsobom pristupovať tak, že dodávku neprerušil, keďže v zmysle platných právnych predpisov je odberateľ povinný zaplatiť aj za taký odber.“

11. V zmysle čl. IV. bod 31. Obchodných podmienok, omeškanie odberateľa s úhradou platby za opakovanú dodávku plynu alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry sa považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok a teda za neoprávnený odber. Ak odberateľ neuhradí sumu za opakovanú dodávku plynu v stanovenej výške a lehote splatnosti, dodávateľ je oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu.

12. V zmysle čl. VII. bod 4 Obchodných podmienok, dodávateľ je oprávnený prostredníctvom PDS prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu po zistení neoprávneného odberu na odbernom mieste.

13. Okresný súd konštatoval, že je nepochybné, že dodávateľ je oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu. V danom prípade napriek svojmu oprávneniu tak neurobil, naďalej dodával plyn cca 6 mesiacov a až následne sa domáhal nedoplatku, a to voči vlastníkovi nehnuteľnosti. „Pre informovanie o odstúpení od zmluvy dodávateľ nezisťoval vlastníka nehnuteľnosti, ale zisťoval ho až vtedy, keď požadoval zaplatenie, hoci na odbernom mieste bývala J.A., ktorá mala uzavretú zmluvu a ktorú následne ukončil, pričom mal vedomosť aj o jej adrese trvalého bydliska, napriek tomu ju kontaktoval iba na odbernom mieste.“

14. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca tvrdil, že chcel prerušiť dodávku, ale „vraj nebolo mu to umožnené, nakoľko cintorín, kde sa nachádza plynomer, je v určitom čase uzavretý, a práve keď zamestnanec došiel, bolo zavreté, preto vraj nechal odkaz nájomníčke na umožnenie vstupu k plynomeru. Súd sa však s týmto nestotožňuje, nakoľko židovský cintorín, na ktorom sa nachádza plynomer, má na viditeľnom mieste uvedené otváracie hodiny, čo vyplýva aj z fotodokumentácie, a preto plynomer je v určitom čase verejne prístupný. Podľa zistenia pracovník, ktorý vraj chcel prerušiť dodávku odpojením, bol na mieste cca 1 hod., resp. 30 minút pred otvorením cintorína, avšak z ničoho nevyplynula žiadna prekážka, pre ktorú sa daný pracovník nemohol na miesto vrátiť, či počkať. Teda súd skonštatoval, že nikto nikdy nebránil k umožneniu prerušiť dodávku plynu a vzhľadom na otváracie hodiny to bolo aj umožnené. Súd mal zistené, že otváracie - návštevne hodiny cintorína, kde sa nachádza plynomer, sú od apríla do septembra pondelok - piatok od 13,00 do 18,00 hod., v nedeľu od 09,00 do 16,00 hod., cez sviatky zatvorené. Teda dodávateľ/ prevádzkovateľ distribučnej siete mal možnosť kedykoľvek minimálne v tom čase počas otváracích hodín prerušiť dodávku.“

15. Okresný súd konštatoval, že žalovaný správne poukázal na to, že z ničoho nevyplýva, že pracovník SPP bol demontovať meradlo, ani že mu v tom bolo bránené, keďže dané miesto je verejne prístupné, pričom oznámenie o sprístupnení daného miesta „vraj“ bolo dané iba J. A., nie aj vlastníkovi. Avšak vzhľadom na otváracie hodiny a na verejný prístup, bolo im to umožnené a zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by sa pokúsili demontovať zariadenie. Dá sa podľa okresného súdu predpokladať, že poskytoval naďalej dodávku so spoliehaním sa na zákonné ustanovenie o neoprávnenom odbere, kedy musí každý taký odberateľ zaplatiť škodu. Avšak, podľa okresného súdu, takýto postup nie je možné vždy aplikovať a treba prihliadať na všetky okolnosti, a to v súlade s dobrými mravmi. Taktiež je nutné poukázať na to, že hoci v zmysle Obchodných podmienok, Prevádzkového poriadku, či zákona č. 251/2012 Z.z., dodávateľ a prevádzkovateľ distribučnej siete má právo obmedziť alebo prerušiť dodávku plynu, teda je na jeho rozhodnutí tak vykonať, dodávateľ má zároveň povinnosť zakročiť na odvrátenie škody a je povinný počínať si tak, aby ku škode nedošlo. Teda ak odstúpil od zmluvy, bol povinný obmedziť alebo prerušiť dodávku plynu, aby nedochádzalo k škode (§ 415 a § 417 Občianskeho zákonníka). Napriek tomu nedošlo k prerušeniu dodávky, v dôsledku čoho vznikla škoda, avšak aj pričinením dodávateľa plynu, či prevádzkovateľa distribučnej siete.

16. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalovaný zistil až pri ukončení nájomného vzťahu, t.j. v júli 2015, že J. A. nemá už uzavretú zmluvu na odber plynu. Žalovaný mal vedomosť, že zmluva bola uzavretá, ale následne o jej ukončení nemal vedomosť. Kým prišiel nový nájomca do danej nehnuteľnosti, žalovaný uzavrel zmluvu na odber plynu, pričom k žiadnemu odberu počas tej doby nedošlo, nakoľko jednak tam nikto v tom čase nebýval a jednak nebola už vykurovacia sezóna, kedy by bol odber potrebný a uvedené vyplýva aj zo záznamu stavu plynomera pri odovzdaní bytu J. A. a pri prevzatí bytu novým nájomcom G. B., čo žalobca nerozporoval a dokonca stav plynomeru je zaznamenaný aj v zmluve s G. B..

17. Okresný súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, že pokiaľ žalobca predkladal rozhodnutia „iných súdov ohľadom neoprávneného odberu, ktorými chcel preukázať a zdôvodniť pasívnu legitímáciu žalovaného a teda že vlastník je povinný zaplatiť škodu za neoprávnený odber, tak súd zdôrazňuje, že dané rozhodnutia nemožno aplikovať na daný prípad, nakoľko ide o iné skutkové vymedzenie, o iný skutkový základ, ako napríklad o situácie, keď vlastník s nájomcom nemal dojednanú povinnosť nájomcu uzavrieť zmluvy s SPP, a.s.,... V danom prípade vlastník - žalovaný preukázal, že nájomca mal uzavretú zmluvu o dodávke plynu. Zmluva na odberné miesto bola uzavretá, dodávateľ mal vedomosť, kto je odberateľom plynu.“

18. Podľa okresného súdu právny zástupca žalovaného správne poukázal na to, že „zmluva o dodávke plynu bola uzavretá so skutočným odberateľom. Pokiaľ došlo k odstúpeniu od zmluvy, SPP, a.s. porušil svoju povinnosť, resp. nevyužil svoje oprávnenie, prerušiť dodávku a zároveň poukázal na to, že nie je preukázaný stav meradla ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu medzi J.A. a dodávateľom plynu, nakoľko z predloženej faktúry stav meradla 6147 m³ je k 31.01.2015, ale nie k 27.02.2015, teda nie je zrejmé, k akému odberu došlo v období od 27.02.2015 do 14.07.2015.“

19. Podľa bodu 10.1.1 písm. e) Prevádzkového poriadku, neoprávnený odber plynu je odber, ak odberateľ plynu neumožnil prerušenie dodávky plynu, takýto odber plynu sa za neoprávnený odber považuje odo dňa, keď odberateľ plynu neumožnil prerušenie dodávky plynu. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že nebolo preukázané, že by odberateľ plynu neumožnil prerušenie. Vzhľadom na umiestnenie plynomeru a vzhľadom na otváracie hodiny cintorína, kde bol plynomer umiestnený, pričom ide o miesto verejne prístupné, okresný súd posúdil, že neexistovala žiadna prekážka vykonať prerušenie dodávky, a preto nemožno akceptovať tvrdenie žalobcu o neumožnení prerušenia dodávky zo strany odberateľa. Hoci existovalo určité časové obmedzenie v prístupe k plynomeru vzhľadom na otváracie/návštevne hodiny, obmedzenie nebolo v takom rozsahu, ktorý by bránil v primeranom čase v prístupe k plynomeru. Zároveň okresný súd poukázal na to, že „na umožnenie prístupu bola vyzvaná nájomníčka ako odberateľka, avšak za neoprávnený odber sa žalobca domáha úhrady voči žalovanému, ktorý však nebol odberateľom.“

20. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd citoval § 415 Občianskeho zákonníka zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej aj len „Občiansky zákonník“) a § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca vedel, že údaje dochádza k neoprávnenému odberu, keďže došlo k ukončeniu zmluvy a nová zmluva počas toho obdobia nebola uzavretá, tak vedel, že mu hrozí škoda v dôsledku neoprávneného odberu, čomu mohol zabrániť uzavretím/prerúšením dodávky, avšak k tomu nedošlo a cca 6 mesiacov bol dodávaný plyn na dané odberné miesto a následne žalobca vyčíslil škodu, ktorej mohol zabrániť, keby nepristupoval ľahostajne a s vedomím, že predsa odberateľ je povinný zaplatiť vždy za dodávku plynu, z čoho by vyplynulo, že nie je dôvod prerušovať dodávku plynu. Avšak každý je povinný počínať si tak, aby nedošlo ku škode s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie a postup žalobcu, či dodávateľa plynu je tak v rozpore nielen s § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka, ale aj v rozpore s dobrými mravmi a s poctivým obchodným stykom a ide o konanie využívajúce situáciu a postavenie silnejšej strany, keďže ktorej zákon umožňuje domáhať sa náhrady škody za neoprávnený odber, k čomu však sa pričínil aj dodávateľ, žalobca.“ Žalovaný uzavrel zmluvu o dodávke plynu dňa 31.07.2015, avšak už 04.09.2015 bola uzavretá zmluva s novým nájomcom, pričom žalovaný trvá na tom, že počas tohto obdobia nedošlo k odberu plynu a žalobca nepreukázal, že by došlo k odberu plynu aj počas tohto obdobia. Žalobca „požadoval náhradu za neoprávnený odber od ukončenia zmluvy s J.A. do uzavretia zmluvy so žalovaným, avšak nie celé to obdobie bolo obdobím vykurovacím a je logické, že odber počas toho obdobia za jednotlivé mesiace musel byť rôzny. Avšak žalobca nepreukázal odber za jednotlivé mesiace. Žalovaný preukázal, že pri ukončení nájomnej zmluvy s A. bol stav plynomeru 7.279 m³ a tento stav bol totožný aj pri uzavretí zmluvy s G.B., čo znamená, že počas toho obdobia nedošlo k žiadnemu odberu a teda ani žalovaným počas zmluvného vzťahu s SPP, a.s. Žalovaný prehlásil, že J.A. užívala byt aj po ukončení zmluvy s SPP, a.s.“ „Pokiaľ žalobca predložil rozhodnutia iných súdov, ktorými argumentoval opodstatnenosť svojho nároku voči žalovanému, súd opakovane uvádza, že dané rozhodnutia sa týkajú iných prípadov na inom skutkovom základe a nemožno ich „použiť“ pre daný prípad. V tomto prípade bola uzavretá zmluva s odberateľom, následne došlo k odstúpeniu od zmluvy, napriek tomu to nebolo oznámené aj vlastníčkovi nehnuteľnosti a pracovník dodávateľa sa nedostavil na odpojenie meradla v čase otváracích hodín. Žalobca na jednej strane poukazuje na predložené rozhodnutia, podľa ktorých vlastník nehnuteľností má oznamovať dodávateľovi plynu o nájomcovi, avšak pokiaľ ide o opačnú situáciu, žalobca to nepovažuje za povinnosť, aby oznámil vlastníčkovi ukončenie

zmluvy a pokračovanie v dodávaní plynu. Žalobca nič neoznámil, hoci zo strany dodávateľa bola ukončená zmluva a vlastník o tom nevedel.“

21. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd citoval § 3 písm. c) bod 5, 6, 10 a 12 zák. č. 251/2012 Z.z., § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. a uviedol, že spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovuje „vyhl. MH SR č. 449/2012 Z.z.“. Vykonaným dokazovaním okresný súd posúdil, že „neoprávnený odber vykonávala iba J.A./A.. Žalovaný mal uzavretú zmluvu a pokiaľ od ukončenia nájomnej zmluvy s J. A. do uzavretia zmluvy o odbere plynu žalovaným, nebola uzavretá taká zmluva, z predložených listín vyplýva, že v tom čase nedošlo k žiadnemu odberu. Následne bola uzavretá ďalšia nájomná zmluva a nový nájomca uzavrel zmluvu o odbere plynu, takže taktiež nedošlo k neoprávnenému odberu. U žalovaného nemožno konštatovať neoprávnený odber. Ten možno konštatovať len u J.A., avšak tá nebola stranou tohto konania. Je nepochybné, že J.A. bola odberateľkou plynu do 14.07.2015 a teda výlučne ona spôsobila škodu, aj keď nebola vlastníkom nehnuteľnosti. V danom prípade však ona ako nájomca mala uzavretú zmluvu s SPP, a.s. a pre neplatenie došlo k odstúpeniu od zmluvy, avšak naďalej odoberala plyn na danom odbernom mieste do 14.07.2015, dodávka plynu jej nebola prerušená, ani vlastník nehnuteľnosti nebol o tom upovedomený, teda konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný, keďže nie je odberateľom, nakoľko on neodoberal plyn a zároveň ani neoprávnené neodoberal plyn. Medzi stranami nebolo sporné vlastníctvo žalovaného, avšak bolo nesporné, že žalovaný danú nehnuteľnosť neužíva a v spornom období ju užívala J.A., o čom aj žalobca, aj SPP, a.s. mal vedomosť. V zmysle platných právnych predpisov neoprávneného odberu sa môže dopustiť nielen vlastník, ale aj iná osoba. Zo zistených skutočností teda popisovaného neoprávneného odberu sa mohol dopustiť nielen vlastník - žalovaný, kde sa faktická možnosť odberu plynu nachádzala, ale aj užívateľ tej nehnuteľnosti, a to bez ohľadu na vedomosť žalovaného o prípadnej neexistencii oprávnenia odoberať plyn. Podstata veci spočíva v tom, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný, nakoľko všetky dôkazy v konaní preukazovali, že žalobca vedel, resp. mal/mohol vedieť, že nehnuteľnosť, na ktorej dochádzalo k neoprávnenému odberu plynu, neužíva žalovaný ako vlastník, ale J.A. na základe nájomnej zmluvy, a to do 14.07.2015 a následne podľa zistených skutočností nedošlo k odberu plynu, keďže nehnuteľnosť nebola užívaná až do uzavretia ďalšej zmluvy. (rozsudok KS v Bratislave 3Cob/132/2012,...) Nemožno automaticky požadovať náhradu škody od žalovaného len preto, že je vlastníkom danej nehnuteľnosti, ktorú však v spornom období užívala J.A. na základe nájomnej zmluvy, o čom mal vedomosť aj SPP, a.s., keďže s ňou mal uzavretú zmluvu o dodávke, teda nájomníčka si splnila povinnosť uzavrieť zmluvu o dodávke a z ničoho nevyplýva dôvodnosť a možnosť sankcionovať žalovaného ako vlastníka len preto, že nájomníčka prestala platiť riadne a včas za dodávku plynu, v dôsledku čoho došlo k ukončeniu zmluvy o dodávke, o čom však žalovaný nebol informovaný. Súd skonštatoval s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný.“

22. K námietke premlčania vznesenej žalovaným v časti, „keďže žalobca si uplatnil náhradu škody za neoprávnený odber od 27.02.2015 do 06.08.2015 a mal za to, že minimálne do 06.04.2015 je nárok premlčaný z dôvodu podania žaloby dňa 06.04.2017“, okresný súd citoval § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žaloba bola podaná dňa 06.04.2017 a žalobca si uplatnil nárok za obdobie od 27.02.2015, preto okresný súd posúdil, že vznesená námietka premlčania je za obdobie od 27.02.2015 do 05.04.2017 opodstatnená a nárok v tej časti je premlčaný. Žalobca však napriek tomu nevyčíslil výšku za obdobie, ktoré nie je premlčané a okresný súd v zmysle CSP nemôže nahrádzať úkony strán konania, a teda bolo vecou žalobcu vyčísliť svoj nárok za obdobie nepremľčané, čo nevykonal aj napriek vedomosti o vznesenej námietke premlčania. Avšak v danom prípade okresný súd posúdil, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný, preto k otázke námietky premlčania okresný súd vyššie uvedené uviedol nad rámec. „Súd k tomu nad rámec dodáva, že aj keby žalovaný bol pasívne legitimovaný, čo však nie je, žalobca neuniesol dôkazné bremeno ani ohľadom výšky škody za obdobie, ktoré vzhľadom na námietku premlčania, nebolo premlčané, t.j. od 06.04.2017.“

23. V zmysle § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. Vykonané dôkazy okresný súd hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Súd nevykonal ďalšie dôkazy s poukazom na zásadu hospodárnosti, efektívnosti, pričom súd posúdil, že všetky relevantné dôkazy boli vykonané a boli postačujúce pre rozhodnutie vo veci. Okresný súd priznal trovy konania v rozsahu 100% žalovanému ako plne úspešnej strane v konaní, keďže bol úspešný v celom rozsahu v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP. O výške bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP až po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

24. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v rozsiahlom podaní čl. 357 - 391 spisu. Odvolanie proti rozsudku odôvodnil tým, že „neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Hoci namietame celkovú nesprávnosť nami napadnutého rozsudku, rozhodnutie súdu prvej inštancie považujeme osobitne i za nepredvídateľné a vydané v rozpore s princípom právneho štátu, princípom právnej istoty a princípom legitímnych očakávaní.“

25. Odvolateľ citoval v odvolaní bod 10 a 11 napadnutého rozsudku, a namietal, že pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na „Obchodné podmienky“, tak opätovne namietal, že ide o obchodné podmienky dodávateľa zemného plynu, nie žalobcu. Už v žalobe ako aj v vyjadrení k odporu poukázal na to, že „Žalobca je prevádzkovateľom a vlastníkom distribučnej siete vrátane technologických objektov -regulačných staníc zemného plynu. Žalobca zabezpečuje distribúciu zemného plynu prostredníctvom svojej distribučnej siete ku koncovým odberateľom, zabezpečuje pripojenie k distribučnej sieti a meranie spotreby zemného plynu. Predmetom podnikania žalobcu je okrem iného i distribúcia plynu.

Prijatie Smernice 2003/55/ES, ktorá bola do slovenského právneho poriadku transformovaná v ustanoveniach zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (pozn. účinnosť nadobudol 1. januára 2005) možno označiť za začiatok transformácie energetického trhu na Slovensku. Z pôvodného subjektu zastrešujúceho tak činnosť prepravy, dodávky ako aj distribúcie zemného plynu (pozn. Slovenský plynárenský priemysel, a.s. resp. jeho právny predchodca Slovenský plynárenský priemysel, š.p.) boli s poukazom na vyššie uvedenú legislatívu, s účinnosťou od 1. júla 2006 odčlenené činnosti prepravy plynu a distribúcie plynu, keďže tieto nie je možné kumulovať v rámci jedného subjektu. Od spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a.s. tak boli „odčlenené“ samostatné spoločnosti: SPP - preprava, a.s. (pozn. v súčasnosti eustream, a.s.) a žalobca (SPP - distribúcia, a.s.).

Vlastníctvo a prevádzkovanie tzv. technickej infraštruktúry (pozn. plynovodov a s nimi súvisiacich plynárenských zariadení) tak bolo oddelené od činností spojených s predajom komodity (zemného plynu).

Na trhu s plynom sa okrem odberateľov môžeme prioritne stretnúť s tromi ďalšími subjektmi a to a) prevádzkovateľom prepravnej siete, b) prevádzkovateľom/prevádzkovateľmi distribučnej siete/sietí a c) dodávateľmi zemného plynu (ďalšie subjekty pôsobiace na trhu s plynom, napríklad výrobca plynu, resp. prevádzkovateľ zásobníka sú z pohľadu problematiky neoprávnených odberov plynu irelevantné, s poukazom na čo sa ich postaveniu v tomto návrhu nevenujeme). Spoločnosť eustream, a.s. je prevádzkovateľom prepravnej siete zabezpečujúcim prepravu zemného plynu cez územie Slovenskej republiky a to z východu na západ, resp. naopak. Žalobca je prevádzkovateľom distribučnej siete zabezpečujúcim „dopravu“ plynu z výstupných miest prepravnej siete a vstupných miest distribučnej siete až ku koncovým odberateľom. Postavenie každého z vyššie uvedených subjektov na trhu s plynom upravovali resp. upravujú najmä ustanovenia zákonov o energetike (pozn. zákon č. 656/2004 Z.z. a zákon č. 251/2012 Z.z. - ďalej ako zákon o energetike), s nimi súvisiace predpisy nižšej právnej sily (napr. nariadenie vlády č. 409/2007 Z.z., resp. vyhláška URSO, ktorou sa stanovujú pravidlá trhu s plynom č. 24/2013 Z.z.), ako aj zákon č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach. Právne postavenie žalobcu je dané, tak ako bolo uvedené vyššie, normami zakotvenými vo vyššie citovaných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Práva a povinnosti žalobcu však zároveň vyplývajú z individuálneho správneho aktu - prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorý vo forme rozhodnutia schvaľuje Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj ako „Prevádzkový poriadok“). Aktuálne znenie prevádzkového poriadku žalobcu je zverejnené na stránke Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (www.urso.gov.sk), ako aj na webovom sídle žalobcu. Činnosť vykonávanú žalobcom možno laicky označiť za „dopravu plynu“ z miesta, kde tento vstupuje do siete (tzv. vstupné body) až do miesta, kde zo siete vystupuje (tzv. výstupné body). Za výstupný bod sa pre účely tohto vyjadrenia považuje bod oddeľujúci distribučnú sieť od odberného plynového zariadenia odberateľa, t.j. hlavný uzáver plynu. Ak teda napríklad ktorýkoľvek z dodávateľov zemného plynu nakúpi zemný plyn povedzme na území Ruskej federácie, uzavrie zmluvu s prevádzkovateľmi prepravnej siete v Rusku, na Ukrajine a na Slovensku, na základe ktorých sa plyn nakúpený na území Ruskej federácie dostane až na územie Slovenskej republiky a to do jedného zo vstupných bodov do distribučnej siete. Na základe osobitných zmlúv uzavretých medzi

žalobcom a konkrétnym dodávateľom zemného plynu (pozn. zmluva o prístupe do distribučnej siete a zmluva o distribúcii zemného plynu) následne zodpovednosť za zemný plyn dodávateľa prevezme žalobca, ktorý zemný plyn „dopraví“ jednotlivým odberateľom na území Slovenskej republiky.

Za týmto účelom prevádzkovateľ distribučnej siete v nepravidelných intervaloch nakupuje zemný plyn, ktorý do siete dodáva práve v súvislosti s potrebou zabezpečenia jej vyvažovania a krytia strát. V distribučnej sieti prevádzkovej žalobcom sa tak nachádza zemný plyn patriaci všetkým dodávateľom zemného plynu, pre ktorých distribúciu tohto plynu prevádzkovateľ siete zabezpečuje. Ako aj zemný plyn patriaci prevádzkovateľovi tejto siete (žalobca prevádzkuje cca 35.000 km siete. Len v jej vysokotlakovej časti predstavujúcej cca 6.500 km je akumulovaných približne 24 - 27 miliónov metrov kubických zemného plynu patriacich prevádzkovateľovi siete). Na určenie množstva plynu odobratého odberateľmi sú pritom rozhodujúce údaje o spotrebe zemného plynu zaznamenané určenými meradlami. Ak sa na odbernom mieste meradlo nenachádzalo, alebo sa na odberné miesto hľadá akoby sa na ňom meradlo nenachádzalo (pozn. údaj o spotrebe z meradla nebolo možné z dôvodu zániku platnosti jeho úradného overenia použiť v obchodnom styku), platí, že plyn, ktorý odberateľ odobral, nedodal do siete žiadny z dodávateľov zemného plynu, ale išlo o plyn patriaci prevádzkovateľovi siete. V prípade odberu plynu, ku ktorému dochádzalo bez platne uzavretej zmluvy o jeho dodávke logicky nemôže plyn, ktorý takýto odberateľ odobral, patriť žiadnemu dodávateľovi zemného plynu (pozn. keďže neexistovala zmluva o dodávke zemného plynu, žiaden dodávateľ ani nemohol predpokladanú spotrebu daného odberateľa prevádzkovateľovi siete oznamovať - nominovať). Plyn, ktorý takýto odberateľ odobral teda patrí prevádzkovateľovi distribučnej siete. V prípade odberu nemeraného plynu je situácia rovnaká. Odberateľ síce v takomto prípade môže mať uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu s ktorýmkoľvek dodávateľom, ale pre určenie množstva plynu, ktoré jeho dodávateľ do siete dodal, je rozhodujúci údaj z meradla (plynomeru), ktorý pri nemeranom odbere logicky nemôže byť k dispozícii. Pokiaľ teda odberateľ odoberá zo siete nemeraný plyn (napríklad prostredníctvom hadice, či iného technického zariadenia pripojeného ešte pred plynomerom), nedodal plyn, ktorý bol takýmto spôsobom odobratý, do siete dodávateľ daného odberateľa. Vyššie uvedené rovnako platí aj v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a/alebo odberu plynu meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu." V zmysle § 3 písm. c), bod 5. zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o energetike“) sa „na účely tohto zákona rozumie v plynárenstve prevádzkovateľom distribučnej siete plynárenský podnik oprávnený na distribúciu plynu podľa tohto zákona". V zmysle § 3 písm. c), bod 6. zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa „na účely tohto zákona rozumie v plynárenstve dodávateľom plynu osoba, ktorá má povolenie na dodávku plynu“. Žalobca zdôraznil, že nemožno zamieňať prevádzkovateľa distribučnej siete a dodávateľa zemného plynu, nakoľko ide o dva nezávislé a samostatné subjekty, t.j. žalobca neuzatvára zmluvy o dodávke zemného plynu s konečným odberateľom zemného plynu, nakoľko tieto sú uzatvárané výlučne medzi dodávateľom zemného plynu a odberateľom zemného plynu. Pokiaľ pre odberné miesto spotreby plynu nie je uzatvorená zmluva o dodávke zemného plynu so žiadnym z dodávateľov zemného plynu, dochádza k spotrebe zemného plynu vo vlastníctve žalobcu.

26. V odvolaní žalobca zdôraznil, že pokiaľ žalobca neuzatvára zmluvy o dodávke zemného plynu s konečným odberateľom zemného plynu, potom nemožno ani poukazovať, nie to ešte odôvodňovať „obchodnými podmienkami“ rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré sú (obchodnými podmienkami) subjektu (dodávateľa plynu), ktorý ani nie je stranou sporu, resp. účastníkom konania. Žalobca od počiatku tvrdí, že mu vznikla škoda, a to titulom mimozmluvnej zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu. Pokiaľ súd prvej inštancie v bode 11. odôvodnenia rozsudku poukazuje na to, že „Nič nebránilo dodávateľovi odpojiť zariadenie, resp. informovať vlastníka. Toho však informoval až cca o 6 mesiacov za účelom úhrady nedoplatku. Takéto konanie je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s § 415 a s § 417 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých dodávateľ bol povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škode a teda bol povinný zakročiť na odvrátenie škody a nie ľahostajným spôsobom pristupovať tak, že dodávku neprerušil, keďže v zmysle platných právnych predpisov je odberateľ povinný zaplatiť aj za taký odber", tak podľa odvolateľa je zrejmé, že okresný súd poukazuje na konanie/nekonanie dodávateľa zemného plynu, nie však na konanie žalobcu. Osobitne zdôraznil, že žalobca je odlišný subjekt od dodávateľa zemného plynu, a preto takéto odôvodnenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie súdu prvej inštancie, že „takéto konanie je zjavne v rozpore s dobrými mravmi" sa ani nemôže týkať žalobcu, nakoľko tento nie je dodávateľom zemného plynu.

27. Namietal odvolateľ, že napadnuté „rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.“

28. Odvolateľ citoval bod 14, 15, 16 napadnutého rozsudku okresného súdu a namietal závery okresného v nich uvedené. Žalobca v konaní preukázal, že na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného dochádzalo k odberu zemného plynu bez uzavretej zmluvy. Žalobca rovnako v konaní preukázal, že sa pokúsil vykonať demontáž meradla - plynomeru č. 63148550B907, POD: SKSPDIS001020345503. Uvedené skutočnosti preukazuje montážny list meradla číslo: 1100182053, z ktorého vyplýva, že demontáž meradla nebolo možné vykonať. Žalobca skutočnosť, že sa dostavil na odberné miesto žalovaného preukázal i elektronickou knihou jász a preukázal, že pri vykonaní vyššie uvedenej kontroly odberného miesta nebolo možné vykonať demontáž meradla z dôvodov na strane žalovaného, nakoľko pracovníci žalobcu nemali prístup k plynomeru, nebolo možné ani odčítať stav na meradle, z dôvodu nedostupnosti plynomeru. Nemožno preto tvrdiť, že „zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by sa pokúsil demontovať zariadenie“ (bod 16. odôvodnenia rozsudku). Nemožno spravodlivo od žalobcu žiadať, aby pracovník žalobcu „čakal“ na odbernom mieste žalovaného. Práve toto tvrdenie žalovaného je podľa žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, kedy je to práve žalobca, ktorý si všetky svoje povinnosti predchádzať vzniku škody splnil, pričom: „bezodkladne po začiatku neoprávneného odberu zemného plynu (28.2.2015) sa dostavil na odberné miesto žalovaného za účelom vykonania demontáže meradla (v konaní preukázané montážnym listom meradla číslo: 1100182053), demontáž meradla nebolo možné vykonať z dôvodov na strane žalovaného žalobca súčasne nad rámec jeho povinností zanechal na odbernom mieste „odkaz“, kedy následne mohol žalovaný žalobcu kontaktovať, čo na základe svojho vlastného rozhodnutia neurobil.“

29. V odvolaní žalobca citoval bod 17, 18, 19 napadnutého rozsudku a namietal, že závery okresného súdu v týchto bodoch nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný nijakým spôsobom nespochybňuje skutočnosť, že bol v období neoprávneného odberu zemného plynu od 28.2.2015 do 6.8.2015 vlastníkom nehnuteľnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia, z ktorých možno uzavrieť, že v takomto prípade neoprávneného odberu zemného plynu je vlastníkom nehnuteľnosti zodpovedný za to, že v jeho nehnuteľnosti dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu, a to rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica z 30.10.2013, sp. zn. 41Cob 122/2013, Krajského súdu v Trenčíne z 28.3.2017, sp. zn. 5Co 169/2016, rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25.5.2017, sp. zn. 10Co/92/2017. Ďalej odvolateľ poukázal na „Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. značka 6C/275/2015 zo dňa 16.2.2016, Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. značka 12C/194/2015 zo dňa 2.2.2016,

- Rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. značka 10C/502/2015 zo dňa 20.1.2016,
- Rozsudok Okresného súdu Bratislava III., sp. značka 23Cb/332/2015 zo dňa 18.1.2016,
- Rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. značka 13Cb/18/2015 zo dňa 10.12.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. značka 26C/109/2015 zo dňa 1.12.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Bratislava II., sp. značka 15C/19/2015 zo dňa 11.11.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Bratislava III., sp. značka 24Cb/205/2015 zo dňa 10.11.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. značka 15C/187/2015 zo dňa 10.11.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Bratislava III., sp. značka 16C/246/2015 zo dňa 22.10.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Topoľčany, sp. značka 5Cb/I/2015 zo dňa 26.8.2015,
- Rozsudok Okresného súdu Bratislava III., sp. značka 14C/295/2015 zo dňa 11.8.2015, kedy súdy žalobcovi pri rovnakej argumentácii vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody nárok na zaplatenie náhrady škody priznali, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. z 18.12.2017, sp. zn. 20Csp/46/2016“. Odvolateľ ďalej poukázal na: rozsudok Okresného súdu Galanta z 18.4.2017, sp. zn. 8C/113/2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 30/2009, 1 Cdo 107/2008, 3 Cdo 99/2012, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 41Cob 258/2011 zo dňa 27.9.2012, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.10.2013 sp. zn. 41Cob 122/2013, rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 12C/346/2015, Rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 23Cb/249/2015, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 16C/134/2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp.zn. 7Cdo 201/2014.

30. Odvolateľ citoval bod 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku a zdôraznil, že žalobca nebol účastníkom/stranou nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a jeho podnájomníkom, tiež zdôraznil, že žalobca uvedenou nájomnou zmluvou v čase neoprávneného odberu zemného plynu nedisponoval. O tejto sa dozvedel až z podaného odporu. Žalovaný súčasne v konaní nepreukázal a ani netvrdil, že žalobcovi túto (nájomnú zmluvu) predložil. Žalobca nemá preto reálnu možnosť identifikovať subjekty, ktoré nehnuteľnosť užívali a nemá k dispozícii ani žiadny zákonný spôsob, ako by sa o tejto skutočnosti dozvedel, preto nemôže byť povinnosťou žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete zisťovať, kto skutočne odoberal plyn a či nehnuteľnosť užíval sám vlastník alebo iná osoba. Ak sa vlastník rozhodne svoju nehnuteľnosť odovzdať do užívania inej osobe na základe nájomnej zmluvy a tým umožní užívať nehnuteľnosť tejto inej osobe, je povinný kontrolovať dojednaný spôsob užívania nehnuteľnosti s tým, že pokiaľ sám vlastník umožní tretej osobe, ktorú si okrem iného on sám vybral, užívanie nehnuteľnosti bez toho, aby využil svoje oprávnenie a nekontroluje, či táto osoba užíva nehnuteľnosť riadne bez toho, aby iným subjektom spôsobovala škodu je vlastník nehnuteľnosti povinný škodu uhradiť. Žalovanému súčasne nič nebráni, aby si uplatňoval regresný nárok u tretej osoby, t.j. nájomníka, ktorému svoju vlastnú nehnuteľnosť na základe svojej vlastnej vôle prenajal.

31. Zdôraznil odvolateľ, že pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uvádza „V danom prípade vlastník - žalovaný preukázal, že nájomca mal uzavretú zmluvu o dodávke plynu.“ máme za to, že takéto vyjadrenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonaní dokazovaní, nakoľko z tohto (vykonaného dokazovania) jednoznačne vyplynulo, že pre odberné miesto žalovaného (Q. XXXX/X, XXX XX D., POD: SKSPDIS000522611563) v čase žalobcom uvedeného obdobia neoprávneného odberu zemného plynu od 28.2.2015 do 6.8.2015 nebola uzavretá žiadna zmluva o dodávke zemného plynu. Žalobca uvedené skutočnosti tvrdí od počiatku, a to už v podanom žalobnom návrhu, toto vyplýva i z vykonaného dokazovania, a to predložením správy dodávateľa zemného plynu spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a.s.“.

32. Rovnako pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku doslova prevzal argumentáciu žalovaného, v ktorej uvádza, že „nie je preukázaný stav meradla ku dňu ukončenia zmluvného vzťahu medzi J.A. a dodávateľom plynu, nakoľko z predloženej faktúry stav meradla 6147 m³ je k 31.1.2015, ale nie k 27.02.2015, teda nie je zrejmé, k akému odberu došlo v období od 27.2.2015 do 14.7.2015.“ tvrdíme, že takéto odôvodnenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko zvyčtovacej faktúry č. 7414966039 dodávateľa zemného plynu Slovenský plynárenský priemysel, a.s. vyplýva, že ku dňu 27.2.2015 (t.j. deň predchádzajúci dňu začiatku neoprávneného odberu zemného plynu) bol stav meradla 6 147 m³“, tak žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/330/2015 zo dňa 1.12.2016, ktorého závery si osvojil.

33. V odvolaní žalobca citoval body 33, 34, 25, 36, 37, 38, 39, 40 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými závermi okresného súdu nesúhlasil a v tejto súvislosti opätovne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31.5.2017, č.k. 8Co/86/2017-150, ktorého závery i citoval a osvojil si ich.

34. K namietanému bodu 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že takéto odôvodnenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom uvedené priamo vyvracia skutočnosť, keď žalobca v konaní preukázal, že sa snažil predísť vzniku škody, kedy bezprostredne po začiatku neoprávneného odberu zemného plynu vyslal pracovníkom za účelom demontáže meradla, ktorú sa preukázateľne nepodarilo vykonať z dôvodov na strane žalovaného. Rovnako nemožno prisudzovať žalobcovi „postavenie silnejšej strany“ a naopak žalovanému „postavenie slabšej strany“, nakoľko žalobca postupoval v súlade so zákonom, počínal si tak, aby nedochádzalo ku škode, škodu sa pokúšal odvrátiť, pričom je to práve žalovaný, ktorý si svoje povinnosti nesplnil, a to:

„• žalovaný svojím konaním / nekonaním, resp. prístupom k veci spôsobil žalobcovi škodu, ktorá vznikla neoprávneným odberom zemného plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke zemného plynu v jeho nehnuteľnosti

• riadne užívanie svojej nehnuteľnosti žalovaný nekontroloval

• žalovaný dokonca v konaní tvrdil, že až „pri ukončení nájomného vzťahu“ zistil, že jeho vlastný nájomník nemá už uzavretú zmluvu na odber plynu, teda sám žalovaný svojou vlastnou nečinnosťou vo vzťahu k jeho vlastnej nehnuteľnosti bol nečinný.“

35. V odvolaní odvolateľ citoval bod 29 napadnutého rozsudku a zdôraznil, že v prípade neoprávneného odberu zemného plynu vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho nehnuteľnosti bol odoberaný

plyn v rozpore so zákonom. Súčasne pokiaľ za neoprávnený odber zemného plynu zodpovedá vlastník nehnuteľnosti, je tým daná aj pasívna vecná legitímácia žalovaného v spore.

36. Odvolateľ v odvolaní citoval bod 32 napadnutého rozsudku a zdôraznil, že žalobca uplatňuje svoj nárok za obdobie od 28.2.2015 do 6.8.2015, a nie od 27.2.2015. Žalobca v konaní od počiatku tvrdí, že skutočnosť, že na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu preukázateľne zistil až dňa 6.8.2015. Uvedené v konaní preukázal aj jednotlivými listinnými dôkazmi - montážny list meradla číslo 1000682050 zo dňa 6.8.2015, ktorý podpísal aj zástupca žalovaného. Žalobca v konaní súčasne preukázal, že sa pokúsil vykonať demontáž meradla - plynomeru, a tak zamedziť vzniku neoprávneného odberu zemného plynu, čo sa však z dôvodov na strane žalovaného nepodarilo. Žalobca súčasne od počiatku tvrdí, že pri návšteve odberného miesta žalovaného v čase po začiatku neoprávneného odberu zemného plynu (28.2.2015) nebolo možné meradlo demontovať, a rovnako ani zistiť stav na meradle, nakoľko toto (meradlo) sa nenachádza na verejne prístupnom mieste. Vo vzťahu k nároku žalobcu, ktorý bol uplatnený v konaní uviedol, že tento je v celom rozsahu dôvodný a tento bol v konaní aj preukázaný pričom:

„• bolo preukázané, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti, kde dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu

- bolo preukázané, že na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného dochádzalo k odberu zemného plynu
- bolo preukázané, že za spotrebované množstvo plynu žalovaný a ani iná tretia osoba nezaplatila ani dodávateľovi zemného plynu, ani žalobcovi
- v takomto prípade neoprávneného odberu zemného plynu je vlastník nehnuteľnosti zodpovedný za to, že do je nehnuteľnosti bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom
- v takomto prípade neoprávneného odberu zemného plynu je to práve žalovaný, ktorý je pasívne vecne legitímovaný v konaní
- žalobca preukázal, že predchádzal vzniku škody, kedy bezprostredne po začiatku neoprávneného odberu zemného plynu pristúpil a pokúsil sa vykonať demontáž meradla, čo sa mu z dôvodov na strane žalovaného nepodarilo
- práve žalovaný nepredchádzal vzniku škody, kedy žalobcovi nebolo umožnené vykonať demontáž meradla
- žalobca správne vyčíslil jemu vzniknutú škodu, kedy dochádzalo k spotrebe zemného plynu na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného
- pokiaľ žalobca podal žalobný návrh dňa 6.4.2017 a o vzniku neoprávneného odberu zemného plynu sa dozvedel dňa 6.8.2015 je zachová ako subjektívna tak aj objektívna premičacia doba, a preto nárok žalobu nie je a ani nemôže byť ani z časti premičaný. Namietame preto v tejto časti, že
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.“

37. Ústavnoprávna povinnosť súdu dostatočne odôvodniť súdne rozhodnutie vyplýva z Dohovoru, Ústavy SR aj Listiny základných práv a slobôd. Odvolateľ citoval čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ústavný súd SR vykladá čl. 46 ods. 1 Ústavy tak, že podobne ako čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaručuje aj čl. 46 ods. 1 ústavy i právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Zákonný základ práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia sa nachádza v ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Európsky súd aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach zdôrazňujú, že dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia má veľký význam. Analyzovanie povinnosti súdu vyrovnáť sa s argumentmi účastníkov konania má pre právnu prax veľký význam. Ústavný súd SR má totiž právomoc preskúmať ústavnosť rozhodnutí všeobecných súdov a už mnohokrát zrušil rozhodnutia všeobecných súdov práve z dôvodu, že sa súdy dostatočne nevyrovnali s argumentmi účastníkov konania a tým porušili základné právo na spravodlivý proces. Tiež Európsky súd mnohokrát vyslovil porušenie práva na spravodlivý proces preto, že rozhodnutia vnútroštátnych súdov sa nevyrovnali s argumentmi účastníkov konania.

38. Uvedenie dôvodu pre prijatie alebo odmietnutie argumentu účastníka konania je vlastne tiež argumentáciou, a to uvádzaním argumentov reagujúcich na argumenty účastníka konania. Argumenty súdu uvedené pre odmietnutie argumentov účastníka konania musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne - aby naozaj smerovali k vyvráteniu alebo spochybneniu argumentov účastníkov konania. Za arbitrárne zaobranie sa argumentmi možno považovať napríklad konštatovanie súdu, že argumenty účastníka sú nesprávne alebo irelevantné, bez toho, aby súd dostatočne vysvetlil, prečo ich považuje za nesprávne alebo irelevantné. Odvolateľ poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých v odvolaní rozhodné časti i obsahlo citoval. Citoval aj § 220 odsek 1 Civilného sporového poriadku. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. US 85/06).

39. Žalobca v odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pre jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky, osobitne namietal i to, že toto rozhodnutie bolo vydané v rozpore s legitímnym očakávaním žalobcu v tom smere, akým postupom súd rozhodne a s akým obsahom (rozhodnutia) môže súd prvej inštancie v tomto konaní rozhodnúť. Uvedené osobitne uviedol vzhľadom k tomu, „že žalobca v konaní preukázal, že na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu, t.j. k spotrebe zemného plynu vo vlastníctve žalobcu, ktorý, tak ako sme uviedli už v samotnom žalobnom návrhu, slúži na vyvažovanie distribučnej siete. Toto uvádzame osobitne aj vzhľadom k tomu, že v takomto prípade neoprávneného odberu zemného plynu je práve vlastník nehnuteľnosti zodpovedný za to, že pokiaľ svoju nehnuteľnosť odovzdal do užívania inej osobe na základe nájomnej zmluvy (teda osobe, ktorú si sám vybral) a tým umožnil užívať nehnuteľnosť tejto inej osobe s tým a žalobcovi bola spôsobená škoda (čo bolo jednoznačne v konaní preukázané) je vlastník nehnuteľnosti povinný škodu uhradiť.“ Právna istota spoločnosti je dôležitým pilierom ochrany práva. Je to taká všeobecná základná hodnota právneho poriadku, až sa niekedy kladie na jednu úroveň so spravodlivosťou. (E. Malcevová Papers of Thomas Jefferson, ed. Julian Rayd, Princeton, N.J. 1950, s.379, cit. Malcevová, E.: Občan, občianska spoločnosť, právny štát, Bratislava 1995, s. 56) pod pojmom právna istota chápe „politické zriadenie, v ktorom sa človek môže spoľahnúť na právo, kde je právo predvídateľné“. Inými slovami je to princíp dôvery v právo. Predpoklady takejto dôvery sa vzťahujú na obsahovú i formálnu kvalitu práva, na tvorbu, na kvalitu jeho aplikácie a realizácie, ktoré potom zabezpečia že právo bude zachované. Sem patrí aj ochrana dôvery občanov v právny poriadok, súčasťou čoho je aj zákaz retroaktívneho pôsobenia právnych predpisov. Ústavný súd Slovenskej republiky definoval legitímne očakávanie a priznal im právnu ochranu i vo svojom rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 10/04 a to takto: „Ústavný súd SR sa hlási k modernej európskej konštitucionalistike, ku ktorej patrí ochrana legitímneho očakávania (legitimate expectation, Vertrauensschutz). Už z pomenovania legitímne očakávanie vyplýva, že účelom tohto princípu je ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali. Legitímne očakávanie je užšou kategóriou ako právna istota. Štát, aj keď nekoná retroaktívne alebo nezasiahne do nadobudnutých práv, môže vertikálnym mocenským zásahom, napríklad náhlou zmenou pravidiel, na ktoré sa súkromné osoby spoliehali a ktoré spravidla súvisia s ľudským právom, porušiť legitímne očakávanie ako princíp právneho štátu. Ide o jeden z množstva konkrétnych výrazov princípu materiálneho právneho štátu, v ktorom všetci nositelia verejnej moci vrátane parlamentu sú podriadení ústave a jej princípom. Ťažiskom ústavného systému je jednotlivec a jeho sloboda, do ktorej nemožno arbitrárne zasahovať. Zákonodarca nevykonáva voči občanom neobmedzenú moc a občan nie je len pasívnym adresátom vrchnostenských predpisov.“ Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazal na žalobcom požadované plnenie a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi i náhradu trov konania v plnom rozsahu, alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

40. K doručenému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP vo výroku ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie nariadil vo veci niekoľko pojednávaní (01.03.2018, 24.05.2018, 28.06.2018), na ktorých vykonal vo veci rozsiahle a podrobné dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených oboma sporovými stranami, ako aj výsluchom sporových strán. Na základe takto vykonaného dokazovania dostatočným a dôsledným spôsobom riadne zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil správne právne závery a žalobu žalobcu zamietol.

Rovnako tak odôvodnenie napadnutého rozsudku je plne v súlade s § 220 ods. 2 CSP, okresný súd dostatočným a zrozumiteľným spôsobom uviedol právne posúdenie ako aj dôvody, z ktorých vychádzal. Odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné, presvedčivé a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Žalobca vo svojom odvolaní na viacerých miestach účelovo klame, resp. zavádza, keď napr. na str. 21 svojho odvolania uvádza: „Žalobca v konaní od počiatku tvrdí, že skutočnosť, že na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu preukázateľne zistil až dňa 06. 08. 2015“. Na str. 7 odvolania však žalobca tvrdí, že jeho pracovník bezodkladne po začiatku neoprávneného odberu zemného plynu (28.02.2015) sa dostavil na odberné miesto žalovaného za účelom vykonania demontáže meradla. Nie je teda možné na jednej strane tvrdiť, že žalobca sa o neoprávnenom odbere dozvedel až 06.08.2015 a v inej časti odvolania tvrdiť, že o tomto vedel už dňa 28.02.2015. „Žalobca tiež absurdne uvádza, že nemožno od neho žiadať, aby pracovník žalobcu „čakal“ na odbernom mieste žalovaného. Stačilo počkať pol hodinu (v zmysle otváracích hodín cintorína) a dodávka plynu mohla byť uzatvorená. Žalobca však namiesto polhodinového čakania, zvolil polročné dodávanie plynu, napriek tomu, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu o dodávke zemného plynu. Nakoľko žalobca už 28. 02. 2015 vedel, že dochádza podľa neho k neoprávnenému odberu plynu, bol povinný postupovať v zmysle § 417 ods. 1 O.z. a zamedziť takýmto dodávkam jednoduchým uzavretím hlavného uzáveru plynu, ktorý sa nachádza na verejne prístupnom mieste.“ S poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka, žalovaný uviedol, že bolo výlučne zavinením žalobcu, že dodával plyn nájomníčke žalovaného napriek tomu, že vedel, že zmluvný vzťah bol ukončený odstúpením od zmluvy zo strany SPP a.s. Vzájomné právne vzťahy medzi SPP - distribúcia a.s. a SPP a.s., sa v žiadnom prípade žalovaného netýkajú a nie je povinnosťou vlastníka skúmať vzájomné vzťahy medzi SPP a.s. ako dodávateľa zemného plynu a SPP - distribúcia a.s. ako prevádzkovateľa distribučnej siete. Zo zákona nevyplýva žiadna objektívna zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti. Rovnako tak vznik škody zapríčinil svojim nekonaním výlučne žalobca. Žalobca nepreukázal, že odberateľ plynu mu neumožnil prerušenie dodávky plynu. Naopak samotný žalobca vo svojom podaní predložil výkaz jász, z ktorého je zrejmé že jeho zamestnanec bol u odberateľky, Q. A. dňa 02.03 2015 o 12.30 hod. Tento zamestnanec tam bol uprostred pracovného dňa (pondelok) o 12.30 hod., kedy bol dôvodný predpoklad, že odberateľka bude v práci, a preto mal prísť po pracovnom čase, prípadne ju vopred preukázateľne informovať o tejto skutočnosti. Plynomer sa nachádzal v byte, pričom hlavný uzáver plynu k predmetnému bytu sa nachádza na cintoríne - na verejne prístupnom mieste, kde sú aj jasne uvedené návštevne dni a hodiny. V čase od októbra do marca, je to pondelok až piatok od 13.00 hod do 16.00 hod. Pokiaľ tam bol zamestnanec žalobcu dňa 02.03.2015 - v pondelok o 12.30 hod., musel si byť vedomý, že cintorín je uzavretý. Stačilo pol hodinu počkať, prípadne prísť neskôr medzi 13.00 hod. do 16.00 hod., uzavrieť hlavný uzáver plynu a tým by nedošlo k žiadnej škode, náhrady ktorej sa domáha žalobca.

41. V odvolaní žalovaný uviedol, že v zmysle technických podmienok samotného žalobcu (bod 9.2.2) odpojením odberného miesta vykonávaným v súvislosti s neoprávneným odberom plynu, alebo v prípade zabránenia prístupu k meraciemu zariadeniu odberateľom plynu je aj fyzické prerušenie pripojovacieho plynovodu. Aj keby tak bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že odberateľ mu zabránil prístup k meraciemu zariadeniu, mal možnosť odpojiť odberné miesto fyzickým prerušením pripojovacieho plynovodu, teda uzavretím hlavného uzáveru plynu, ktorý sa nachádza na verejne prístupnom mieste. Z týchto dôvodov je tak v celom rozsahu spochybnený základ údajného nároku uplatneného žalobcom. „Žalobca vo svojom odvolaní cituje množstvo judikátov, ktoré sú však absolútne nepoužiteľné na predmetný spor, nakoľko v nich išlo o prípady, kedy neoprávnený odber vznikol z dôvodu neexistujúcej zmluvy o dodávke zemného plynu. V tomto spore však zmluva o dodávke plynu existovala a žalovaný objektívne nemal žiadny vplyv na tom, že došlo k odstúpeniu od Zmluvy s jeho nájomcom.“ Žalovaný ako vlastník bytu sa však nemal ako dozvedieť, že SPP a.s. odstúpilo od zmluvy, teda že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu a že žalobca z pohodlnosti a vlastnej nedbanlivosti naďalej dodával plyn, hoci už 28.02.2015 veľmi dobre vedel, že tento plyn je dodávaný bez platného zmluvného vzťahu. Tak ako žalobca vedel podať dňa 06.04.2017 žalobu proti vlastníkovi bytu, mohol ho už vo februári 2015 informovať o tom, že zmluvný vzťah s nájomcom bytu bol ukončený a vyzvať ho na spoluprácu pri riešení vzniknutého stavu, resp. informovať žalovaného, že od odstúpenia od zmluvy s nájomcom považuje vlastníka bytu za osobu zodpovednú za neoprávnený odber plynu. Pre žalobcu však bolo evidentne výhodnejšie plyn dodávať aj bez zmluvy a potom následne žalovať vlastníka nehnuteľnosti argumentujúc údajnou objektívnou zodpovednosťou, pričom takéto konanie je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a tiež s § 417 Občianskeho zákonníka. „Ak by bola požiadavka žalobcu o uznanie zodpovednosti žalovaného ako majiteľa nehnuteľnosti za neoprávnený odber plynu akceptovaná došlo by k vzniku absurdného stavu kedy by nájomca mohol odoberať tovary a služby ale zodpovedným za ich odber by

bol majiteľ nehnuteľnosti. K uzatvoreniu zmluvy o dodávke plynu nepotrebuje nájomca súhlas majiteľa nehnuteľnosti, postačuje len existencia nájomnej zmluvy medzi majiteľom nehnuteľnosti a nájomcom. Podobne je to aj v prípade uzatvorenia iných zmlúv nájomcu s dodávateľmi ďalších tovarov a služieb. Napr. el. energia, vodné a stočné, telekomunikačné služby, internetové služby, odvoz domového odpadu, atď., kedy si nájomca podľa vlastnej potreby uzatvára zmluvy o dodávke týchto tovarov a služieb. Podľa logiky žalobcu ak by nájomca prestal platiť za dodávky menovaných a iných tovarov a služieb a ich dodávatelia by vypovedali alebo odstúpili od zmlúv automaticky by sa zodpovedným za neprerušené dodávky tovarov a služieb stal nájomca. V praxi to ale tak nie je. Všetci dodávatelia služieb a tovarov v prípade ak odstúpia alebo vypovedia zmluvu, keď odberateľ neplatí za dodaný tovar a služby, ukončia dodávku tovaru a služieb. Jedinou výnimkou je dodávka plynu od žalobcu.“

42. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaný uviedol, že žalobca požaduje uhradiť sumu 377,32 Eur „titulom náhrady škody ako cenu skutočne odobratého množstva zemného plynu. Konečný stav počítadla 06.08.2015 bol 7279 m³. Východisková hodnota plynomeru - počiatkový stav podľa tvrdenia žalobcu dňa 02. 03. 2015 bol 6147 m³. Túto hodnotu však v celom rozsahu spochybňujeme, nakoľko z vyúčtovacej faktúry č. 7414966039 je zrejmé, že stav meradla k 31. 01. 2015 bol 6147 m³. Pokiaľ stav meradla k 31.1.2015 bol 6147 m³, je nemožné, aby o mesiac neskôr, počas hlavného vykurovacieho obdobia bol stav meradla rovnaký. Žalobca teda nepreukázal stav meradla ku dňu 28. 02. 2015.“ Žalobca svoj nárok v žalobe kvalifikuje ako nárok na náhradu škody (strana 7 žaloby zo dňa 28.03.2017). Žaloba bola podaná dňa 06.04.2017 za obdobie od 28.02.2015 do 06.08.2015. V zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode. Žalobca od počiatku vedel, že dochádza k neoprávnenému odberu plynu, „čo preukazujú aj ním predložené doklady o úmysle odmontovať plynomer dňa 02.03. 2015, a preto aj pokiaľ by bol nárok žalobcu opodstatnený, do 05.04.2015 je premičaný, pričom by v tomto prípade bolo potrebné preukázať stav plynomeru k 06. 04. 2015. Pokiaľ za obdobie od 01. 02. 2015 do 06. 08. 2015 bolo spotrebovaných 1132 m³ (7279 - 6147), väčšina tejto spotreby bola v zimných mesiacoch, počas vykurovacieho obdobia - február, marec, je väčšina prípadného žalobného nároku premičaná z dôvodu podania žaloby až 06. 04. 2017.“ V zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe nie je povinnosťou súdu v odôvodnení rozsudku, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 8 Sžo 122/2010 zo dňa 12.05.2011). Okresný súd postupoval plne v súlade s hore uvedenou rozhodovacou praxou a na všetky podstatné argumenty žalobcu dal v rozsudku dostatočnú a zrozumiteľnú odpoveď, a preto tvrdenia žalobcu o arbitrárnosti ním napadnutého rozsudku neobstoja. Žalovaný odvolanie žalobcu považoval v celom rozsahu za nedôvodné a žiadal, aby odvolací súd žalobcom napadnutý prvostupňový rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP vo výroku ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu aj na znášanie odvolacích trov konania a právneho zastupovania.

43. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

44. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu za aplikácie § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

45. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

46. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

47. V rámci podaného odvolania žalobca namietal, že napadnuté „rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.“

48. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril

žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

49. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení, boli posudzované odvolacie dôvody žalobcu obsiahnuté v rozsiahlom podaní na č.l. 357-391 spisu. Žalobca primárne v podanom odvolaní zdôraznil, že od počiatku tvrdil, že mu vznikla škoda titulom mimozmluvnej zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu. V odvolaní zdôraznil, že „Žalobca v konaní preukázal, že na odbernom mieste vo vlastníctve žalovaného dochádzalo k odberu zemného plynu bez uzavretej zmluvy“ (č.l. 6 odvolania). V odvolaní žalobca ďalej uvádza, že „...Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uvádza „V danom prípade vlastník - žalovaný preukázal, že nájomca mal uzavretú zmluvu o dodávke plynu.“ máme za to, že takéto vyjadrenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonaní dokazovaní, nakoľko z tohto (vykonaného dokazovania) jednoznačne vyplynulo, že pre odberné miesto žalovaného (Q. XXXX/X, XXX XX D., POD: SKSPDIS000522611563) v čase žalobcom uvedeného obdobia neoprávneného odberu zemného plynu od 28.2.2015 do 6.8.2015 nebola uzavretá žiadna zmluva o dodávke zemného plynu. Žalobca uvedené skutočnosti tvrdí od počiatku, a to už v podanom žalobnom návrhu, toto vyplýva i z vykonaného dokazovania, a to predložením správy dodávateľa zemného plynu spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a.s.“ Vo vzťahu k tejto odvolacej argumentácii sa odvolací súd oboznámil s napadnutým rozsudkom okresného súdu, z ktorého vyplýva, že „Súd mal preukázané, že v danej nehnuteľnosti v období od 17.04.2012 do 14.07.2015 bývala na základe nájomnej zmluvy Q. A./A., ktorá mala uzavretú zmluvu o odbere plynu s SPP, a.s. Zo zmluvy o združenej dodávke plynu vyplýva adresa trvalého pobytu Q. A. - Q. XX/XXXX, D. a odberné miesto - Q. X/XXXX, D. Zmluva bola dohodnutá na dobu určitú do 27.07.2016 a následné predĺženie zmluvy na dobu neurčitú, pokiaľ odberateľ neoznámí, že trvá na ukončení zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú aj Obchodné podmienky. (I.č. 107 obsahu spisu) Z protokolu o odovzdaní bytu zo dňa 14.07.2015 vyplýva stav plynomeru 07279 m3. (I.č. 39) Z faktúry vystavenej J.A. vyplýva aj adresa trvalého pobytu, ako aj adresa odberného miesta. SPP, a.s. oznámil súdu listom zo dňa 26.02.2018, že v období od 28.02.2015 do 01.08.2015 na predmetom odbernom mieste nebola uzavretá žiadna zmluva o združenej dodávke plynu. V období od 11.04.2012 do 27.02.2015 bola uzavretá zmluva s Q. A.. Zmluva však bola ukončená jednostranným odstúpením od zmluvy zo strany SPP, a.s. z dôvodu neplnenia zmluvných platobných podmienok zo strany p. A. ktorú informovali o tom písomne listom zo dňa 10.02.2015, avšak list si adresátka neprevzala v odbernej lehote. Stav meradla ku dňu ukončenia zmluvy, t.j. 27.02.2015, bol 6147 m3, čo vyplýva z faktúry za obdobie od 31.07.2014 do 27.02.2015. Po ukončení predmetnej zmluvy pre predmetné odberné miesto bola uzavretá zmluva so žalovaným dňa 31.07.2015. Súd mal preukázané Odstúpenie od zmluvy s Q.A. zo dňa 10.02.2015 s výzvou na umožnenie demontáže meradla. Dané odstúpenie si J.A. nevyzdvihla v odbernej lehote a späť odosielateľovi sa zásielka vrátila dňa 26.02.2015. (I.č. 90) Taktiež aj výpočet nedoplatku bol adresovaný J.A. iba na adresu odberného miesta. (I.č. 115) súd poznamenáva, že odstúpenie od zmluvy bolo doručované Q. A. iba na adresu odberného miesta, hoci SPP, a.s. mal vedomosť aj o adrese trvalého bydliska. Súd mal preukázané, že hoci vlastníkom nehnuteľnosti s odberným miestom je žalovaný, plyn odoberala do 14.07.2015 nájomníčka Q. A./A., ktorá mala uzavretú zmluvu o dodávke plynu, pri uzavretí ktorej bol aj štatutár žalovaného a tak nadobudol vedomosť o tom, že zmluvu na odber plynu uzavrela nájomníčka. Následne došlo k odstúpeniu od zmluvy pre neplatenie za odber plynu nájomníčkou, avšak dodávateľ odstúpenie neoznámil vlastníčkovi nehnuteľnosti, ale iba nájomníčke - odberateľke, a to iba na adresu odberného miesta. Nedotazoval ju na adresu trvalého bydliska, hoci mal o tom vedomosť a neinformoval o danej skutočnosti aj vlastníka - žalovaného. Zistil konečný stav plynomeru ku dňu odstúpenia od zmluvy, avšak nedemontoval zariadenie, nevykonal žiadne opatrenie na ukončení dodávania plynu. Teda odstúpil od zmluvy, neinformoval o tom vlastníka a naďalej dodával plyn cca 6 mesiacov.“ Z ďalšieho odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd prijal záver „Pokiaľ žalobca predkladal rozhodnutia iných súdov ohľadom neoprávneného odberu, ktorými chcel preukázať a zdôvodniť pasívnu legitímáciu žalovaného a teda že vlastník je povinný zaplatiť škodu za neoprávnený odber, súd zdôrazňuje, že dané rozhodnutia nemožno aplikovať na daný prípad, nakoľko ide o iné skutkové vymedzenie, o iný skutkový základ, ako napríklad o situácie, keď vlastník s nájomcom nemal dojednanú povinnosť nájomcu uzavrieť zmluvu s SPP, a.s. ...V danom prípade vlastník - žalovaný preukázal, že nájomca mal uzavretú zmluvu o dodávke plynu. Zmluva na odberné miesto bola uzavretá, dodávateľ mal vedomosť, kto je odberateľom plynu“ (bod 18 napadnutého rozsudku). Z uvedeného vyplýva, že okresný súd mal za to, že v danom

prípade existoval relevantný zmluvný vzťah v rozhodnom období, ktorý vylučoval aplikáciu záverov, vyplývajúcich z rozhodnutí, ktorých sa dovolával žalobca. Uvedený zmluvný vzťah, ktorý by vylučoval aplikáciu § 82 ods. 1 písm. a) zák. č. 251/2012 Z.z., však okresný súd bližšie nekonkretizoval, teda medzi ktorými zmluvnými stranami, čo bolo jeho predmetom a odkedy dokedy trval, teda či tento zmluvný vzťah pokrýval obdobie, z ktoré žalobca požaduje náhradu škody. V bode 8 a 9 napadnutého rozsudku okresný súd síce konštatoval skutočnosti o uzavretí zmluvy s Q. A., následné jednostranné odstúpenie od tejto zmluvy, ku ktorému konštatovaniu sa viaže záver okresného súdu, že „...mal preukázané Odstúpenie od zmluvy s J.A. zo dňa 10.02.2015 s výzvou na umožnenie demontáže meradla. Dané odstúpenie si J.A. nevyzdvihla v odbernej lehote a späť odosielateľovi sa zásielka vrátila dňa 26.02.2015. (I.č. 90) Taktiež aj výpočet nedoplatku bol adresovaný J.A. iba na adresu odberného miesta. (I.č. 115) - súd poznamenáva, že odstúpenie od zmluvy bolo doručované Q. A. iba na adresu odberného miesta, hoci SPP, a.s. mal vedomosť aj o adrese trvalého bydliska“. V tomto štádiu konania podľa zistení odvolacieho súdu nebol pre odvolací súd priestor pre iný záver než ten, že okresný súd sa dostatočným spôsobom nevyjadril v rovine (ne)existencie zmluvného vzťahu na odber zemného plynu (§ 82 ods. 1 písm. a) zák. č. 251/2012 Z.z.) ako primárneho žalobcom tvrdeného hmotnoprávneho rámca uplatnenej žaloby v relevantnom období, ktorej dôvodnosť cez právnu istotu dotvrdzoval poukazom na rozhodnutia iných súdov, avšak okresný súd mal za to, že aplikácia ich záverov neprichádza do úvahy (bod 18 napadnutého rozsudku).

50 V podanom odvolaní žalobca zdôraznil, že „nemožno zamieňať prevádzkovateľa distribučnej siete a dodávateľa zemného plynu, nakoľko ide o dva nezávislé a samostatné subjekty, t.j. žalobca neuzatvára zmluvy o dodávke zemného plynu s konečným odberateľom zemného plynu, nakoľko tieto sú uzatvárané výlučne medzi dodávateľom zemného plynu a odberateľom zemného plynu. Z vyššie uvedeného rovnako vyplýva, že pokiaľ pre odberné miesto spotreby plynu nie je uzatvorená zmluva o dodávke zemného plynu so žiadnym z dodávateľov zemného plynu, dochádza k spotrebe zemného plynu vo vlastníctve žalobcu.“ Pokiaľ žalobca neuzatvára zmluvy o dodávke zemného plynu s konečným odberateľom zemného plynu, potom nemožno ani poukazovať, nie to ešte odôvodňovať „obchodnými podmienkami“ rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré sú (obchodnými podmienkami) subjektu (dodávateľa plynu), ktorý ani nie je stranou sporu, resp. účastníkom konania. Žalobca od počiatku tvrdí, že mu vznikla škoda, a to titulom mimozmluvnej zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu.“ Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva uvedenie v zmysle „Obchodných podmienok“ a citácia čl. IV. bod 31. a Čl. VII bod 4 Obchodných podmienok, avšak bližšie tieto obchodné podmienky ako také a ani dôvody ich aplikácie okresným súdom neboli zdôvodnené a ani ozrejmene. Ak by malo ísť o Obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby pri dodávke plynu (č.l. 91 spisu), tak bez ďalšieho nie je možné vyhodnotiť (ne)relevantnosť tejto námietky žalobcu, keďže okresný súd bližšie sa k tomuto dôkazu nevyjadril a nezrejmlil svoje myšlienkové pochody v tejto rovine.

51. Vzhľadom na absenciu dôvodov vo vyššie uvedených rovinách, ako primárneho a nosného základu rozhodovania v prejednávanej veci, musel krajský súd konštatovať záver, že nebolo možné vyhodnotiť (ne)relevanciu námietky žalobcu, ktorý v odvolaní tvrdil, že k odberu zemného plynu dochádzalo bez uzavretej zmluvy (§ 82 ods. 1 písm. a), ods. 2 zák. č. 251/2012 Zb.), na ktorú skutočnosť, ako rozhodujúcu, práve cez princíp právnej istoty, je podľa neho potrebné aplikovať závery, ktoré vyplývajú z rozhodnutí, na ktoré poukázal už v priebehu prvoinštančného konania. Ak okresný súd aplikoval pri svojom rozhodnutí obchodné podmienky bez toho, aby odôvodnil ich aplikáciu, relevanciu v okolnostiach tejto konkrétnej prejednávanej veci a žalobca ich aplikáciu namietal, tak nebol pre odvolací súd priestor na iný záver než, že prijaté závery okresného súdu trpia vadou predčasnosti a neucelenosti posúdenia nároku žalobcu, tak v skutkovej ako i v právnej rovine. Za situácie, ak okresný súd vyššie uvedené skutočnosti nevyhodnocoval, nevyjadroval sa k nim, nezrejmlil svoje myšlienkové pochody, ktoré považoval v tomto smere za rozhodné, tak práve z takéhoto postupu okresného súdu nebol vytvorený krajskému súdu priestor pre vykonanie odvolacieho prieskumu v uvedených rovinách a absenciu postupu okresného súdu nebolo možné preklenúť doplnením odôvodnenia, prípadne len doplnením dokazovania v tomto smere, a to vzhľadom i na dvojinštančnosť konania, ktorej porušením krajským súdom by mohlo dôjsť i k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom (pozri primerane rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 302/2008 z 30. júla 2009). Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovania odvolacieho súdu, ktoré smerovali do samotného základu rozhodnutia okresného súdu, odvolací súd sa nemohol venovať ďalším odvolacím dôvodom žalobcu, keďže ich posúdenie je závislé od posúdenia základného hmotnoprávneho rámca, ktorý bude opätovne

predmetom posúdenia okresného súdu a až v závislosti od výsledkov tohto posúdenia, bude možné relevantne zodpovedať otázky, na ktoré v tomto štádiu konania odpoveď nie je zrejmä.

52. Odvolací súd pripomína, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie, súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Je nepochybné, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

53. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval za relevantné a opodstatnené odvolacie dôvody žalobcu, ktoré poukazovali na nedostatočné vyhodnotenie žalobou uplatneného nároku žalobcom. Uvedenými dôvodmi sa okresný súd v napadnutom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal, pričom vymedzenie žalobou uplatneného nároku, ktorý sa opiera práve o porušenie povinnosti na strane žalovaného bolo nevyhnutné, aby došlo okresným súdom k vyhodnoteniu hmotno-právneho základu, pretože bez neho nie je možné v dostatočnom rámci, v skutkovej a právnej rovine vyhodnocovať splnenie či nesplnenie atribútov, ktoré uvádzal žalobca v žalobe. Je teda zrejmé, podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, že okresný súd nevyhodnocoval dostatočne základné prejudiciálne otázky, a to v tomto prípade primárne mechanizmu vzniku a trvania (ne)zmluvného vzťahu (§ 82 ods. 1 písm. a) zák. č. 251/2012 Zb.) a následne samotného vyhodnotenia (ne)zmluvného vzťahu na nárok uplatnený žalobcom, čím jeho závery nebolo možné vyhodnotiť v tomto štádiu konania inak, než ako nedostatočné a tým aj predčasné, vzhľadom na nezrozumiteľné odôvodnenie vo vyššie naznačených skutkových a právnych otázkach relevantných pre rozhodnutie vo veci samej.

54. V ďalšom konaní sa okresný súd bude opätovne zaoberať argumentáciou tak žalobcu ako i žalovaného v rovine vyhodnotenia dôvodnosti nároku žalobcu na základe žalobcom tvrdených skutočností vo väzbe na uplatnenú obranu žalovaného. Zdôvodní konkrétne právne východiská, právne prijaté závery ohľadom uplatneného nároku žalobcu s dôrazom na vyhodnotenie právnej a skutkovej argumentácie žalobcu (včítane tej uvedenej v odvolaní) a žalovaného (včítane tej uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu) s tým, že sa vysporiada vo svojom novom rozhodnutí dôsledne i s argumentáciou, ktorá vyplýva z tohto rozhodnutia krajského súdu. Vo väzbe na následné zistenia, ako aj ich relevanciu, tieto zistenia vyhodnotí vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nároku, k týmto otázkam vykoná potrebné dokazovanie, najmä účastníkmi navrhnuté dôkazy, vec prejedná, opätovne rozhodne, pričom pri písomnom vyhotovení rozhodnutia za dodržania všetkých zákonných náležitostí v zmysle úpravy § 220 ods. 2 CSP. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, okresný súd bude vychádzať z uvedených záverov krajského súdu. Odvolací súd pripomína, že dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenej žalobe spočíva na žalobcovi a vo vzťahu k obrane proti žalobe na žalovanom.

55. Na základe uvedených zhodnotení, záverov bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP bola vec vrátená na ďalšie konanie okresnému súdu s vyjadrením, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať (§ 391 ods. 3 CSP).

56. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

67. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.